

20210528	
II Groei bedrijf en personeelswerving Walter en Gerben	
Aantal minuten:	8
Aantal sprekers:	3; SP2: Walter; SP3: Gerben
Taal:	Nederlands

SP1: Walter, ik vraag het maar even aan jou, als nestor toch, van het geheel. Kun je me iets vertellen over hoe het bedrijf zich echt ontplooidde tot het formaat zoals dat nu is? Dat is in de loop der jaren geleidelijk aan toegenomen, het aantal mensen ook en ook de bedrijfsvoering is veranderd. En dat betekent ook wat voor jouw functioneren, begrijp ik, in het geheel. Zou je daar in het kort even iets over kunnen vertellen?

SP2: Ja, daar kan ik wel iets over vertellen. Inderdaad, ik was, toen ik aan het werk ging, nummer drie, met kort achter mij aan mijn broers. Dus nou, dat was al een flinke groeisput, zeg maar, relatief gezien. En daarna ging het eigenlijk een beetje vanzelf. Groei is nooit ons doel geweest, daar hebben we nooit over vergaderd van, we moeten groter, we moeten meer, we moeten dit. Maar we pakten meer op en gingen wat breder naar het werk kijken. De staalconstructie, de roedebouw breidde zich uit, daar vonden we een uitdaging, dus daar gingen we mee verder.

Ja, we konden natuurlijk geen nee zeggen. Als mensen bij ons kwamen voor een aanvraag, dan ging je daar achteraan. We zijn ook nog wel liefhebbers, dus je wilt dingen graag doen. Als je een uitdaging ziet in het werk, dan pak je dat. En soms dan word je weer drukker, en dan is de enigste oplossing soms meer mensen. Ik moet wel zeggen, dat we wel tijden hebben gehad, dat dat ook wel vanzelf ging, dat mensen, die hier nu nog werken, medewerkers die zich min of meer aandienden, zeg maar. Die uit interesse eens een keer kwamen kijken of eens een keer vroegen of ze een dagje mochten meehelpen. Nou, dat klikte wel, ik zei: 'Nou, wil je niet blijven?', 'Ja, dat wil ik wel'. Nou, en die had dan weer een vriend en die wou ook wel, en zo kom je wel eens aan mensen.

Uit de opleiding ook regelmatig, daar zijn we altijd wel actief in geweest, zowel in hout als in metaal, in de restauratiewereld. We hadden, dat kende je vroeger natuurlijk niet, maar tegenwoordig heb je goede restauratieopleidingen en die jongens die moeten, of meisjes soms ook, die moeten naar bedrijven toe, stage lopen of zelfs aan het werk. En die hebben we hier ook graag. Wij hebben het zelf moeten leren, we weten hoe het is, dus we helpen graag anderen om dat te leren. En daar zit regelmatig een pareltje tussen, wat ook weer klikt, waar wij wel wat in zien en die hier wel wat in zien, en die blijven dan. Dus zo kan het groeien. Als er dan maar werk is, dan kan zo'n jongen of meisje blijven, of later terugkomen.

We hebben wel eens een jongen hier gehad, die een half jaar heeft meegedraaid en die moest weer door, want je moet in je opleiding natuurlijk een beetje van baasje wisselen, dat is heel goed. En die belde een paar jaar later op, ja, er was bouwcrisis en hij moest de straat op, of wij nog wat voor hem te doen hadden. Ja, dat wisten we ook niet goed. Nogmaals, we hebben nooit het doel gehad om te groeien, weer iemand erbij, wat doen we, we zijn nu wel druk, dus nou, kom maar eens een tijdje, dan zien we wel. Nee heb je, ja kun je krijgen. En hij is er nog steeds, dus. En we zijn ook gegroeid door wat overnames. We hebben in 1999 een houtzagerij overgenomen, die altijd al onze leverancier was, waar we goede kennis aan hadden. En nou, dat kwam op ons pad en dat werd ons eigendom. Kregen we voor niks er ook nog een windmolen bij, nou, dat is ook altijd mooi.

- SPI: En waar was dat? Waar was dat bedrijf?
- SP2: Dat is de Houtzaagmolen in Ruurlo, was dat. Dat is een zagerij, waar ons hoofd vandaan kwam en daar staat ook een molen bij. En dat bracht ook twee mensen met zich mee, dus daar groei je ook van. Die mensen werken er nog. We hebben in 2011 samenwerking gezocht met collega Groot Wesseldijk in Lochem, onze naaste buur zou ik haast zeggen. Oorspronkelijk komen we uit hetzelfde nest, uit dezelfde familie Ten Have. We zijn 100 jaar onze eigen weg gegaan, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en toch elkaar weer gevonden, en we zijn eigenlijk één bedrijf op dit moment. Beide vestigingen, in Aalten vestiging van Vaags en in Lochem een vestiging Groot Wesseldijk. Zo heten we ook nog, maar achter de schermen bijten we elkaar niet meer. Ja, die brachten ook 12 mensen mee en zo kun je dus op het totaal van 30 komen. En ik denk als ik mijn broers aankijk, op zich is dat voldoende.
- SP3: Ja.
- SP2: Groei is nog steeds niet ons doel, maar we zijn wel heel druk, dus wie weet wat er nog weer gebeurt. We hebben wel wat vacatures, maar ja, die moet je wel goed kunnen invullen. We nemen geen mensen aan, alleen maar om werk weg te krijgen. Er moet ook kwaliteit komen, het moet ook leuk blijven, we moeten het zelf ook leuk vinden.
- SPI: Maar het is wel wat moeilijker om aan nieuwe mensen te komen, begrijp ik.
- SP2: Ja, op dit moment lijkt het er wel op, ja. Ik denk over het algemeen dat technische vakken, zeg maar, al een tijdje een beetje slecht in de belangstelling staan, terwijl daar best wel een goede boterham in zit en er wordt ook bij ons in de buurt, in de Provincie ook wel veel aandacht aan gegeven. Ze zijn ook echt nodig zo dadelijk, je kunt het op veel vlakken al zien, ook bij loodgieters wel. Er is best wel een goeie boterham in te verdienen en ja, ze moeten alleen, de opleidingen moeten er zijn en die zijn in de laatste jaren nog wel eens een beetje veranderd. Misschien dat Gerben er nog meer over kan vertellen, want die is onze opleidingsman. Maar ja, vroeger had je hier in de buurt heel veel restauratie- en bouwopleidingen, die helaas in de crisis...
- SP3: Die zijn na de crisis aardig gekrompen, die bedrijven. En ja, vroeger begonnen de jongetjes die echt het ambacht, echte timmerlieden, begonnen op de technische school. De technische school is er niet meer, dat is het algemeen onderwijs geworden. De instroom bij de restauratie timmeropleidingen wordt daar ook al een stukje minder, dus eigenlijk wat daar uit komt, is ook alweer wat minder. En minder in aantal, mensen kiezen er niet zoveel meer voor. Het is handenarbeid, dat ligt wat minder 'cool' onder de jeugd. Gelukkig hebben we goede contacten met de opleidingsbedrijven en worden we wel getipt door de leerkrachten, zeg maar, de begeleiders van: 'dit kan er nog wel eens één zijn voor jullie'. En dan draait zo'n jongen hier een tijdje mee. Maar het wordt wel lastiger, dat is echt zo.
- SPI: Ja, want dat wou ik net vragen Gerben, want hoe zie jij de toekomst dan van het bedrijf wat betreft nieuw personeel? Want de mensen die er nu werken, die worden op een gegeven moment ook wat ouder en dan zal er toch nieuwe aanwas moeten komen. Heb je daar, denken jullie daar over na, hoe dat verder moet?
- SP3: Ja, daar denken we zeker over na. We hebben verder niet veel verloop als natuurlijk verloop, en dat zit er toch aan te komen. Mensen worden allemaal ouder en we proberen ook wel aan te vullen van onderen. We hebben net weer een jongen via het RIBO, restauratie timmeropleiding, is nu klaar, rondt nu af richting bouwvak, en ik heb hem uitgenodigd om te blijven en dat wil hij heel graag. Nou, dus dan hebben we weer

jonge aanwas erbij aan de onderzijde. En ja, wij moeten ook allemaal nog een paar jaar mee en ja, als wij zover zijn, dan moeten we maar zien wat we dan doen, maar ik zie nog niet meteen een jonge Vaags die het roer overneemt, dus.